

L'eurocambra deixa Junqueras sense escó

Sassoli acata la decisió de la JEC i del Suprem i retira l'acta al líder d'ERC

Junqueras recorrerà contra el Parlament Europeu al Tribunal General de la UE

Pont i Pujol
empresistes
Més de 50 anys impulsant el creixement empresarial

CONSULTORIA INTEGRAL
per a pimes i patrimonis familiars

www.pontipujol.com · tel. 93 764 04 69

EL PUNT AVUI + 1,50€

DISSABTE • 11 de gener del 2020. Any XLV. Núm. 15236 - AVUI / Any XLII. Núm. 14106 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT VOLVIURE EN P6-8

“Soc diputat del Parlament i president de Catalunya”

REACCIÓ • El Suprem manté inhabilitat Quim Torra, que no reconeix la resolució i la veu un cop a la sobirania del Parlament

Torrent diu que Torra continua sent diputat de ple dret

SUPORT • Compareix amb tot el govern i assegura que la decisió és un intent d'alterar la voluntat política dels catalans

El president Torra amb el govern en ple, ahir al pati dels Tarongers del Palau de la Generalitat ■ EFE / QUIQUE GARCÍA

Nacional P13
Llibertat per als dos últims CDR empresonats acusats de terrorisme

Nacional P15
El dèficit fiscal català ja supera els 16.800 milions

Farmàcia i Ortopèdia a mida
(plantilles, mitges...)

M.P. Roca i Alberó

ORTOPÈDIA - HOMEOPATIA - DIETÈTICA - DERMOFARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS - ANÀLISIS DE SANG

C/ Nou, 1 / La Riera, 78 - 08301 MATARÓ - Tel. 93 790 19 57

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúdia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Xavier Graset

Llum estimulant

Per què retiren els llums de Nadal, si els posen abans per estimular el comerç? És que no interessa que, ara que els preus són

rebaixats, tinguem present que hi ha botigues? O és que els llums amb forma de boles, o amb estels, o amb aquestes frases de "Ding-dong" o "Xin-xin" que pengen a la Gran Via de Barcelona, només fan l'estímul de Pavlov si és per reclams i efectes nadalencs? El tió i els Reis fan la pinça i espremen les butxaques amb regals a dojo. Però passades aquestes fites, amb la represa del curs, temps enrere eren les rebaixes, que ens feien avançar d'esma fins a carnaval. És clar que Sant Antoni Abat, que també té tortell vinculat (no podem perdre la vinculació pastissera a cada festa!), també és, amb els tres tombs, un altre vestigi que al calendari s'arrossega o que pot anar a galop. Els cavalls i altres bèsties de càrrega ocuparan carrers i marcaran la ruta circular que mira de ressituat-nos.

Busco aquests referents com qui busca les parets d'un passadís mentre avan-

Per què no esperen a treure els llums de Nadal quan toqui desmuntar els pessebres

ça a les palpentos. Com qui mira d'evitar una caiguda. Per cert que, seguint la teoria d'Antoni Marí que diu que els llibres et venen a buscar, dies enrere l'atzar ha fet rondar *La caiguda* d'Albert Camus per la meua taula. I voleu creure que ara que vaig anar al Teatre Romea a veure l'excels Pere Arquillué amb la feina que desplegava a *Jerusalem*, just a la butaca del costat hi tenia Francesc Orella, que recordo per aquella magnífica versió monologada del text de Camus que va representar ja fa uns anys?

Tornant a la llum, per què no esperen a treure els llums de Nadal dels nostres carrers quan toqui desmuntar els pessebres de casa, que encara tenen una mica de coll? Potser així sabrem si l'estímul funciona més enllà del que toca. És clar que l'any ha començat desbocat amb la investidura de Pedro Sánchez, que no ha tingut en compte la conciliació familiar i laboral dels diputats i diputades, i que aquest diumenge tampoc deixarà descansar el rei. Semblava com si hi hagués llums de Nadal dins l'hemicicle que els hagués esperitat, estimulat. Això o evitar la caiguda, perquè, com deia Camus, "Què ens importa humiliar el nostre esperit si d'aquesta manera aconseguim dominar a tothom?"

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Els colors de Nadal

Aquests dies hi he pensat: si ara Nadal és de color vermell, de petit era verd. He pensat altres coses, és clar. Per exemple en l'encert d'ERC de facilitar el govern de Pedro Sánchez. L'alternativa era molt pitjor, catastròfica. Junts per Catalunya fa escarafalls de l'actuació dels republicans, però se'n beneficia i ja reclama un lloc en la taula de diàleg sobre Catalunya que aquell partit posa per condició. Nadal era verd. Quan s'acostava el dia, entrava a casa molta vegetació carregada de clorofil·la: un pom d'eucaliptus, un altre de galzeran, una branca de pi, la molsa de fer el pessebre... Per llevar-li el caràcter religiós, ara molts suprimeixen del pessebre les figures del naixement. En diuen "paisatge d'hivern". Més aviat és i sempre ha estat un paisatge de primavera. Per molt que enfarinem les muntanyes de suro, la molsa no enganya: si allà dalt encara hi ha escorrialles de neu, aquí baix, on es mouen els pastors, tot és verd. El riu indica el desglaç.

Un dia, com a gran novetat, va entrar l'arbre de Nadal. Jo en tenia notícia perquè llegia uns còmics d'origen

“Si ara és vermell, de petit era verd. Tornarà a ser blanc?”

angloamericà que arribaven aquí traduïts per una editorial mexicana que es deia Novaro. Els personatges es banyaven en "piletas", "lucian bien", i ho trobaven tot "lindo". Celebraven amb intensitat una festa que es deia Acció de Gràcies i que jo no sabia situar en el calendari, i per Nadal guarnien un arbre a l'interior de la casa. Ni una paraula del pessebre. L'arbre era, naturalment, verd. El dia de Nadal, aquesta floració havia germinat en forma de regals. Ni una paraula tampoc dels Reis. Els Reis eren substituïts per un home gras i barbut que de vegades es deia Pare Noel i altres Santa Claus. En

qualsevol cas, vestia una casaca verda, cenyida amb un cinturó. Santa Claus, el Pare Noel, o com es digués, ens va arribar d'Amèrica de color verd.

Culminarà amb èxit, el govern de Pedro Sánchez? Podrà mantenir la promesa de la famosa "taula de diàleg"? La dreta opositora està rabiosa. Suma molt i té molts suports. El govern és dèbil. Com es pot solucionar un problema d'Estat sense l'Estat? Dos partits sols no el representen. Però l'alternativa, hi insisteixo i ho sap tothom, era pitjor. L'altre dia l'amic Toni em deia: "M'agrada més quan parles de coses comunes, costumistes, que quan ho fas de política." Vol dir que no està d'acord amb mi. És més radical, més unilateral. Vaig combinant. He llegit que Nadal és des de fa anys vermell per una maniobra de la Coca-Cola. Va vestir amb el vermell de la marca el Pare Noel, i el vermell ho ha acabat impregnant tot. Totes les boles de l'arbre, abans daurades o platejades, són vermelles. No em molesta pas, però i el Nadal blanc? En aquells còmics nevava. Ho faria ara? Estudis funestos sobre el clima diuen que no.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/w7q7yr>

A la tres

Xevi Sala / xsala@elpuntavui.cat

Junqueras i Europa

Contra la bardissa jurídica que creix a l'entorn dels drets fonamentals del president de la Generalitat, Quim Torra, i de l'eurodiputat electe Oriol Junqueras, fan falta jardins amb bones estisores de podar. Hem acabat la setmana amb nous exemples de la bel-ligerància de la judicatura espanyola, sense manies a l'hora de menystenir la sobirania popular i la immunitat parlamentària. I també amb la inesperada decisió del Parlament Europeu de considerar finalitzat el mandat com a diputat electe d'Oriol Junqueras des del 3 de gener, en la mateixa línia adoptada pel Tribunal Suprem espanyol. Cal prendre, doncs, la iniciativa per no deixar-ho tot en mans de les togues. Pel que fa al president Torra, el Parlament català ja ha optat per ignorar la resolució d'un òrgan, la Junta Electoral Central, que no considera competent i ha anunciat un recurs ordinari per desac-

“No podem llençar al foc el barret de l'uropeisme quan ens arribin decisions que no compartim

tivar-la del tot. En aquest sentit, les solemnes compareixences d'ahir del president del Parlament, Roger Torrent, i del mateix Torra han estat prou contundents. Quant a Junqueras, les pressions damunt la cambra europea l'allunyen de l'euroescó, ara que el grup dels Verds/ALE fins i tot li havia

reservat la plaça de vicepresident. És decebedor que l'Europa dels estats s'imposi i, sens dubte, un mal presagi per a l'imminent replicatori dels eurodiputats Puigdemont i Comín. Però no podem llençar al foc el barret de l'uropeisme quan ens arribin decisions que no compartim. Perquè fins ara les escasses alegries ens han arribat precisament des d'altres països europeus. Poques vegades una sessió del Parlament Europeu com la que viurem dilluns havia aixecat tanta expectació. A més, Junqueras ha fet saber que recorrerà contra la seva inhabilitació al Tribunal General de la UE i el xoc de trens judicial sembla inevitable. Això sí, després de les darreres decisions preses a Madrid i a Estrasburg, les possibilitats de deixar enrere la via judicial per obrir pas a la via política es compliquen, malgrat la dialèctica buida de Pedro Sánchez. La bardissa rebrota, als jardins se'ls gira feina.

EDITORIAL

El Suprem manté el seu setge

La justícia espanyola manté la velocitat de creuer en la seva missió d'escapçar el lideratge de l'independentisme. Si dijous el Tribunal Suprem va ignorar la doctrina del Tribunal de Justícia de la Unió Europea en el cas de la immunitat d'Oriol Junqueras, ahir va denegar la suspensió cautelar de la resolució de la Junta Electoral Central que inhabilita el president de la Generalitat, Quim Torra. És significatiu que el Suprem decideixi impulsar precipitadament la inhabilitació d'un president legítim per les urnes i per un Parlament, tot i que la sentència que l'inhabilita (del TSJC) no és ferma i està recorreguda, tot i que la intervenció de la JEC genera molts dubtes de competència i es va produir amb 6 vots en contra i 7 a favor, i tot i que l'origen d'una decisió que violenta la democràcia és tan greu com una pancarta penjada en un balcó.

Quim Torra continuarà sent el president de la Generalitat a tots els efectes, perquè hi està legítim per la democràcia i també perquè el Parlament que l'hauria de desposseir del seu càrrec té arguments legals suficients a l'Estatut, la llei de la presidència i el reglament del mateix Parlament per no fer-ho, almenys mentre la condemna per desobediència al president no sigui ferma. No obstant això, cada cop és més nítida la percepció que el poder judicial fa més política que justícia i que la seva actuació en aquest terreny es desmarca molt clarament de la nova política que ha emanat de les urnes en les últimes eleccions generals espanyoles, que aposta per la desjudicialització del conflicte amb Catalunya i per l'establiment d'un diàleg bilateral entre els governs espanyol i català per explorar les vies polítiques que puguin avançar en la resolució d'aquest conflicte.

De reüll

Maria Palau

Boicot al mercat de l'art

L'alemany Gerhard Richter (1932) és l'artista viu més important. El Picasso del segle XXI, segons algunes cròniques de lectura lleugera. Al concepte "important", Richter hi calaria foc ara mateix. L'han, l'hem, fet important sense ell considerar-se'n. Va renegar d'aquesta supèrbia etiqueta que tant mal ha fet a l'art i als artistes quan es va erigir en el pintor més cotitzat del món. S'hauria volgut fondre i, de fet, ho va fer: va desaparèixer del circ mediàtic i mercantilista del sistema artístic. Només hi fa actuar la seva veu per

Gerhard Richter dona divuit obres per comprar pisos per als sensesostre

carregar-se la indecència i l'obsenitat dels preus desorbitats. "Cada vegada que bato un rècord, la meua reacció és d'horror", va declarar en una entrevista de no fa gaires anys. És enorme la frustració que li provoca no poder controlar les obres que ja han sortit del seu estudi i que els seus posseïdors, les

elits, han convertit en material especulatiu per enriquir-se desbocadament. És trist però és així: fins i tot l'artista més important del planeta és una presa indefensa en les brutes mans dels poders fàctics econòmics. Frustrat però no resignat, Richter ha decidit donar divuit obres valorades en un milió d'euros per a un programa públic de compra d'habitatges per a persones sense sostre. No sempre les forces del capitalisme se surten amb la seva. Boicotejar-les és possible. Llàstima que en el món de l'art són una minoria els que ho saben. Pitjor: els que ho volen.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Quim Torra

Legitimitat intacta

El president de la Generalitat va ser escollit pel Parlament votat per tots els catalans i segons la llei només pot ser destituït arran d'una sentència ferma. El Parlament ja va deixar clar fa uns dies que, malgrat el que digui la Junta Electoral, Quim Torra continuarà sent president a tots els efectes.

MAGISTRAT DE L'AUDIENCIA NACIONAL

Manuel García-Castellón

Quina justícia?

El jutge de l'AN va muntar una operació per detenir 9 membres dels CDR, acusar-los de terrorisme, incomunicar-los, interrogar-los, tenir-los quatre mesos a la presó i associar l'independentisme amb terrorisme. Des d'ahir els presumptes terroristes són tots al carrer sota fiança i la justícia té menys credibilitat.

PRIMER MINISTRE D'HONGRIA

Viktor Orbán

Fertilitat vs. immigració

La xenofòbia delata el primer ministre d'Hongria, un nacionalista d'extrema dreta. Una de les seves últimes iniciatives consisteix a oferir tractaments de fertilitat *in vitro* gratuïts als ciutadans hongaresos per evitar que els immigrants siguin la solució a l'envel·liment i decreixement de la població.

Tal dia com avui fa...

1 any

Trasllat a Madrid
El magistrat del Suprem Manuel Marchena vol que els nou empresonats estiguin a disposició del tribunal "l'última setmana de gener".

10 anys

Cop a ETA
Intercepten una furgoneta a Zamora que transportava material explosiu i detenen dos etarres a la frontera portuguesa.

20 anys

El paper de l'exèrcit
El ministre de Defensa, Eduardo Serra, del Partit Popular, adverteix que "les forces armades són la garantia de la unitat d'Espanya".

Full de ruta

Toni Brosa

Destruïnt Espanya

Conexen algun espanyol que se senti dolgut per la deriva involucionista i autoritària que està seguint Espanya els últims dos o tres anys arran del procés sobiranista de Catalunya? Com diria aquell, "haberos haylos". I no és estrany, perquè durant les últimes quatre dècades les elits dirigents del país han construït l'imaginari col·lectiu d'una Espanya moderna, democràtica i europea, homologable a qualsevol dels països del seu entorn, descentralitzada com la que més, amb una Constitució de les més avançades en el terreny dels drets i les llibertats, amb l'estat de dret més garantista de tots. La immensa majoria de ciutadans han comprat i interioritzat aquest relat i, al principi, lògicament, es negaven a acceptar que algú dubtés de la seva virtut; ara, cada dia que passa, és més difícil no veure-ho i els sap greu comprovar que l'Espanya real no és com creien que era.

No va passar per cap ment superar el repte del sobiranisme català a l'angle-

L'Espanya real fa mal als mateixos espanyols que creien en l'Espanya moderna, democràtica i europea

sa, és a dir, pactant un referèndum i guanyant-lo ni que fos enganyant els votants. No n'hi va haver prou que l'Estat fes servir la seva poderosa maquinària per bloquejar l'1-O. Van treure a passejar l'"A por ellos" i el van aplicar al carrer, a les casernes, a la fiscalia, a la taula de govern, al Congrés i al Senat i als tribunals de justícia. Es van passar per l'aixella la veritat dels fets, els drets humans, civils i polítics, la lletra del Codi Penal, la música de la Constitució i l'esperit de la democràcia, per decapitar, escarmentar i dissuadir l'independentisme.

I ara també posen en evidència la desconexió d'Europa, insinuada pel nul èxit de les euroordres de Llarana, revelada per la resolució del Tribunal de Justícia de la Unió Europea que restaura Puigdemont, Comín i Junqueras com a eurodiputats i finalment oficialitzada per la desobediència del suprem espanyol al criteri vinculant del TJUE. Un altre desengany aplaudit amb les orelles pel neofranquisme desemmascarat que, oh sorpresa!, pobla quasi la meitat de l'arc parlamentari espanyol. No és estrany que faci mal, però potser ja seria hora d'anar-hi fent alguna cosa.

Tribuna

Jordi Solà. Escriptor

Tornar a la fotografia

enguany farà vint-i-cinc anys que vaig abandonar la fotografia. Aleshores, l'any 1995, jo vivia a Birmània, ara puc dir-ho, plenament integrat en la vida política del país des de la més estricta clandestinitat. Mesos abans, havia recorregut durant tres mesos un altre país sotmès –en aquest cas, encara ara– a un estricte règim d'opressió: el Tibet. Com a fotògraf, la naturalesa inhòspita de l'altiplà tibetà fou el marc del meu últim reportatge. Encara recordo vivament el contrast entre contrades. L'oposició entre la descarnada orografia de l'Himàlaia amb l'exuberant naturalesa d'una geografia tropical. Necessitava contemplar la realitat sense cap intermediari. L'ull de la lent s'interposava en la meua percepció de les coses i era clar que la meua concepció de la fotografia havia entrat en crisi.

DES D'ALESHORES, tan sols he agafat la càmera de manera ocasional. I, des d'aleshores, irregularment penso en tornar a la fotografia; ho faig com qui pensa que torna a casa, però no sense

deixar de plantejar-me el motiu d'aquest retorn. Perquè aquella crisi que va commoure els fonaments d'una manera de viure –i veure– les coses, continua ben present quan medito sobre el paper de la fotografia en l'actualitat. I em pregunto fins a quin punt aquest mitjà no s'ha convertit en un espectacle on la reflexió social que havia condicionat el mètode es troba reduïda a l'anècdota i, pitjor encara, a la fugacitat més espúria del mercat i, no-gensmenys, a les noves tecnologies.

DOROTHEA LANGE –una de les grans fotògrafes de la tradició nord-americana–, en plena dècada dels seixanta, ja es mostrava preocupada pel mal ús del llenguatge fotogràfic –"La càmera és un instrument que ens ensenya com mirar sense la càmera", afirmava–, així com pel bombardeig indiscriminat d'imatges transitòries. Dit altrament: quin futur té la fotografia en un món on cada dia es pengem a la xarxa milions d'imatges? És en aquest sentit que matar el missatger és una manera de matar el missatge,

és a dir, el mitjà. La desmesura encobreix els bons fotògrafs; amb el benentès que a hores d'ara l'orientació humanista de fotògrafs com Evans, Smith, Bresson o la mateixa Lange –sense oblidar, en la nostra tradició, Centelles o Català-Roca– forma part d'un ric llegat que cal recuperar a fi de preservar el rostre humà del medi fotogràfic.

CAL REPENSAR la fotografia, així com la seva funció social i creativa. Un mitjà que, malgrat el paper que tenen les noves tecnologies, ha de menester un suport estable, això és, mitjans en paper o digitals que dignifiquin l'ofici de fotògraf. Tornar a la fotografia és també reposar a aquesta la seva dignitat d'origen. Perquè si la poesia –tan propera a la imatge– és una "arma carregada de futur", la fotografia té una responsabilitat a l'hora d'obrir una finestra al món i d'engendrar una consciència del jo en l'altre. Modernitat –l'alteritat en la mirada– sense la qual la fotografia és un llenguatge buit de contingut.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Efecte hivernacle

Em sap greu haver d'insistir en aquest tema ja tan fresat, però pel que sembla no s'hi troba una solució a mitjà termini, ni les trobades de milers de participants a l'anyal congrés del medi ambient arriben a cap acord amb ganes de complir-lo. Hi assisteixen, hi diuen la seva i, si cal, en passen fins l'any vinent, que anirem a París. Els ajuntaments de les grans ciutats proposen campanyes de reciclatge, ofeguen amb ordenances de circulació que sempre redunden en perjudici dels més febles i a qui els és més difícil canviar els vehicles més antics, encara que passin la ITV correctament, etcètera. Jo crec que sí, que és positiu el reciclatge, i el control de superfície del CO₂, però... i els avions, i els vaixells? I acabaré explicant una lectura extreta de

la informació als passatgers en un avió de les línies aèries belgues (que podria ser de qualsevol altra companyia) que explicava que els seus aparells més nous lliuraven a l'aire 25 tones menys de CO₂ per màquina a l'any. I jo pregunto: quantes tones de gasos aboquen a l'atmosfera la milio-nària quantitat d'avions que pul-lulen al voltant de la Terra? Reciclem i fem el que puguem, però penso que el tema està en mans dels científics per trobar nous combustibles nets i que les solucions no vindran sinó a llarg termini.

B. BOSCH
Sant Joan Despí (Baix Llobregat)

No és normal

El govern català ha dit que està molt preocupat perquè la bandera espanyola va ser retirada durant 17 minuts el divendres dia 3 de

gener del Palau de la Generalitat i manté que no és normal. El que no és normal és que els ciutadans el dia 1 d'octubre del 2017 votéssim sí a la independència i mentrestant ERC faciliti la investidura dels mateixos que ens la van prendre, ens van empresonar i exiliar; els Srs. Bonvehí i Sánchez negociïn l'encaix entre el PDeCAT i la Crida; el Tardà s'hagi convertit a l'autonomisme a *El Periódico*, etc., etc., etc. Això sí que no és normal. A més, l'ANC i Òmnium ja deuen estar preparant les manís del dia 11 de setembre dels propers cinquanta anys. Això sí que no és normal.

LLUÍS CLARÀ IGLESIAS
Moià (Moianès)

Com ho vol, en català o en valencià?

L'administració de l'Estat ofereix la possibilitat de ges-

tionar tràmits en els idiomes cooficials, com la renovació del DNI, la compra de bitllets de Renfe o exàmens teòrics de la DGT. A les opcions habituals (castellà, català, èuscar i gallec, anglès, francès...), a més, se n'hi afegeix una altra: el valencià. Vostè pot treure's el carnet en valencià com si fos una llengua més. Ja posats, per què no hi afegeixen l'andalús o el canari? Repugna veure com l'Estat (i alguns bancs) assimila així el blaverisme i afegeix dues opcions iguals però que canvia "aquest" per "eixe" com si fossin intel·ligibles. Algú dirà que és respecte a les minories, però és un nou intent de dividir la unitat de la llengua. Si cal, saltant-se la mateixa Constitució, que no reconeix el valencià com un idioma.

ARNAU RULLÓ I GONZALOZO
El Prat de Llobregat (Baix Llobregat)

La frase del dia

“Estem en el pitjor moment de la producció audiovisual a Catalunya”

Isona Passola, PRESIDENTA DE L'ACADÈMIA DEL CINEMA CATALÀ

Tribuna

Josep Lluís Alay. Professor d'història a la Universitat de Barcelona

L'Exèrcit Roig

Terrorisme per a uns i guerrilla urbana per a altres, el cert és que durant la dècada dels setanta del segle passat, algunes organitzacions d'extrema esquerra van fer servir la lluita armada a Europa, el Pròxim Orient, el Japó i mig món per estendre la revolució comunista al planeta i posar fi al que ells consideraven decadents societats capitalistes occidentals. Durant una dècada els atemptats dels alemanys de la banda Baader-Meinhof, els italians de les Brigades Roges i els japonesos de l'Exèrcit Roig van estendre la por per aeroports, avions i ambaixades. Cinquanta anys més tard d'aquells atemptats, què se n'ha fet dels protagonistes d'aquella revolució proletària global que va causar tant dolor al món occidental?

UNA DE LES ORGANITZACIONS clandestines més actives d'aquella època i, al mateix temps, menys conegudes, va ser el Nihon Sekigun, l'Exèrcit Roig del Japó (ERJ), que va desafiar el govern nipó per mig món. Va ser Fusako Shigenobu, estudiant de la Universitat Meiji, qui amb tan sols 26 anys d'edat va fundar l'ERJ a Beirut el 1971, amb el suport del Front Popular d'Alliberament de Palestina (FPAP). Shigenobu va liderar l'ERJ fins a la seva dissolució trenta anys més tard, però les accions més importants del seu grup van tenir lloc durant la dècada dels setanta. Entre d'altres, cal destacar tres segrestos aeris, quatre atacs contra ambaixades amb ostatges i dos atacs contra aeroports internacionals. La líder comunista no va participar mai directament en cap dels atemptats, però probablement va formar part de la seva organització. Els atemptats de l'ERJ van causar una quarantena de morts a Europa i Àsia (sense incloure el cas no confirmat del segrest d'un avió malaisi, on van morir tots els passatgers), una xifra relativament petita en comparació amb les Brigades Roges, per exemple. Però l'èxit dels seus atacs va raure sens dubte en la seva espectacularitat, en

la seva capacitat de captar l'atenció del món a través de les imatges de televisió. Van aconseguir alliberar desenes de militants d'extrema esquerra presos al Japó i que van amagar-se a Líbia, Síria i el Líban durant dècades.

CINQUANTA ANYS MÉS TARD, sis d'ells encara segueixen en ordre de recerca internacional i se'n desconeix la localització. Shigenobu vivia entre el Trípoli de Gaddafi i el Beirut de la guerra civil, però sempre sota protecció palestina. Va tenir una filla amb un comandant del FPAP i per protegir-la, en va mantenir en secret l'existència durant quasi trenta anys. L'any 2001 la nostàlgia pel país d'origen va portar Shigenobu a abandonar la clandestinitat de Beirut i viatjar per sorpresa al Japó juntament amb la seva filla Mei. La líder de l'ERJ va ser detinguda només trepitjar terra ferma i condemnada per un tribunal a vint anys de presó. Va ser llavors quan va escriure el seu famós haiku: “La sentència no és la fi; tan sols és el començament; la forta voluntat s'estendrà.” Avui té 74 anys, segueix en una presó a la vora de Tòquio, té un càncer intestinal i ha patit quatre operacions, i no sortirà en llibertat fins al 2026.

“Nihon Sekigun, l'Exèrcit Roig del Japó, va ser una de les organitzacions clandestines més actives als anys 70 i, al mateix temps, menys conegudes

LA MAJOR PART dels membres de l'ERJ són morts o presos. Només hi ha una excepció: els supervivents de l'anomenat grup Yodogo. El 31 de març de 1970, un grup de nou joves japonesos armats amb catanes i bombes van segrestar el vol JAL 351 que feia el trajecte de Tòquio a Fukuoka i el van fer aterrar finalment a Corea del Nord on se'ls va concedir asil polític. Si bé el segrest va tenir lloc abans de la fundació de l'ERJ a Beirut, el grup es va considerar posteriorment com a part de l'ERJ. Tots ells es van quedar a viure als afores de Pyongyang sota la protecció de Kim Il Sung. D'aquells nou, avui dia només en queden quatre allà, tres han mort i dos van retornar al Japó. Als quatre homes, s'hi han d'afegir dues japoneses que són amb ells des de fa dècades: Yoriko Mori de 66 anys, vídua del líder del grup, i Sakiko Kuroda de 73 anys, esposa d'un dels membres del grup encara viu. La policia japonesa acusa totes dues dones del segrest de dos joves estudiants japonesos a Europa fa quaranta anys sota les ordres del règim de Corea del Nord. En concret, Mori i Kuroda haurien captat un jove a Barcelona on s'hi van fer una foto en un banc del zoo. L'haurien enredat perquè les acompanyés a Madrid on van captar un altre estudiant. Sabem que tots dos van ser finalment segrestats i traslladats a Corea del Nord, on van morir pocs anys més tard.

ACTUALMENT LA POLICIA japonesa encara té sota ordre de crida i cerca 13 membres de l'ERJ. Els sis del grup Yodogo s'amaguen a Corea del Nord; Kozo Okamoto, autor de la matança de l'aeroport de Tel Aviv del 1972, s'amaga a Beirut on té concedit asil polític; i dels sis restants, se sospita que poden amagar-se al mateix Japó o a algun país del Pròxim Orient. Fusako Shigenobu no s'ha penedit mai de la seva responsabilitat en la fundació del seu Exèrcit Roig, si bé matisa que avui no té sentit la lluita armada, però des de la presó segueix fidel al seu haiku.

De set en set

Jordi Panyella

El jove i la ira

La que es descriu en aquest article és una escena al límit de la caducitat, de fa una setmana, però també al límit de la irracionalitat, tant, que deixa un mal regust de boca. Així doncs, millor salivar abans de llegir per, en acabar, poder escopir el pòsit de l'amargor.

El protagonista és un noi, esprimatxat, de faccions anguloses, cabell negre, viu i fort, deixat créixer i alliberat amb irreverència. Es planta amb un punt de fatxenderia a tocar de la façana de l'ajuntament de Barcelona, mirant cap al Palau de la Generalitat. No està sol, l'acompanyen un home, més gran que ell, i una noia, de la mateixa edat, tots ells amb el mateix posat d'estar posseïts per la veritat absoluta. Criden, amb una veu gruixuda, estrident, consignes contra els portaveus de l'ANC que han convocat la gent a la plaça de Sant Jaume per fer pinya i protestar contra la resolució de la Junta Electoral Central que inhabilita el president Torra. Els crits van a més i en un moment el noi et de la cabellera negra engrega un “Botifler!”, i ho repeteix, “Botifler!”, dirigit al Pep Cruanyes. Algú que l'escolta no pot més, es gira fitant el noi i li pregunta si sap realment què està dient i si coneix la persona contra qui dispara exabruptes. El noi, amb insufles de gran home pel simple fet de ser veterà d'alguna tsunàmica acció de CDR, admet que no, però que és igual, i encara vol tenir raó i que en Pep Cruanyes –l'home que ha batallat contra l'Estat espanyol pel retorn dels famosos papers de Salamanca– és a criteri seu un botifler pel simple fet que no crida a cremar-ho tot.

Ara toca escurar-se la gola i escopir, sobre la ira i la ignorància. I després un bon tsunami, de veritat, i que faci net de gargalls i salvapàtries.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Desafiament
espanyol a la
justícia
europea**

Sassoli accepta ara la inhabilitació de Junqueras del Suprem i li retira l'escó d'eurodiputat

**Sánchez deixa
caure més
noms de nous
ministres**

Salvador Illa assumirà Sanitat i la jurista Laya, Exteriors pensant en Europa

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Suprem secunda la JEC contra el president

DESGAVELL L'alt tribunal manté el vet a Torra com a diputat i descarta les mesures cautelarríssimes perquè no s'apliqui la inhabilitació **XOC** El govern no reconeix els efectes que pugui tenir la resolució dels magistrats i denuncia un cop d'estat

Emili Bella
BARCELONA

El Tribunal Suprem no veu raons d'especial urgència per suspendre l'acord de la Junta Electoral Central (JEC) que pretén inhabilitar Quim Torra com a diputat al Parlament. La defensa de Quim Torra va presentar un recurs perquè l'alt tribunal prengués mesures cautelarríssimes per aturar el despropòsit, però els membres de la sala contenciosa administrativa, per unanimitat, van fer costat ahir a la decisió de l'àrbitre electoral del 3 de gener. D'aquesta manera, es manté de moment el vet de la JEC.

El Suprem estudiarà ara les mesures cautelars i obre un termini de cinc dies –la meitat del que és habitual– perquè tant l'òrgan administratiu electoral com la fiscalia al·leguin el que considerin oportú. En aquest sentit, Torra va demanar ahir a la Junta Electoral Provincial (JEP) de Barcelona que suspendgui l'execució de l'acord de la JEC fins que el Suprem

Les frases

“Soc diputat del Parlament i president. No reconeixem els efectes de la resolució del Suprem”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Acabo de parlar amb el president Torra per confirmar-li que continua sent diputat”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

“L'ANC exigeix al Parlament que apliqui la proposta de resolució que ratifica el diputat i president Torra”

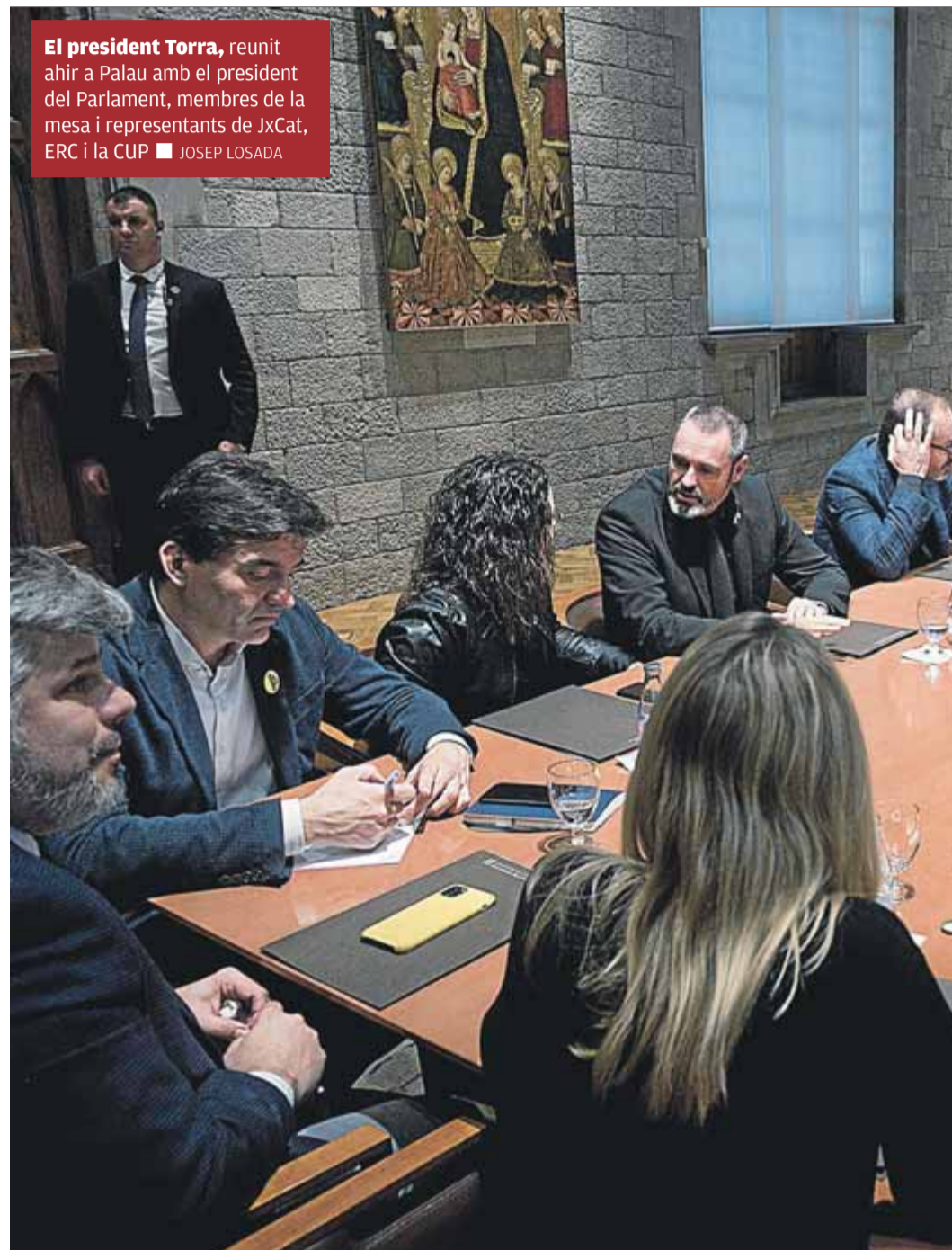
ANC

no es pronunciï sobre les mesures cautelars. Tanmateix, la JEP va decidir ahir declarar vacant l'escó del president i traspasar la credencial a Ferran Mascarell, el següent candidat de la llista de JxCat.

El govern manté que “no reconeix els efectes”

de la resolució del Suprem que tomba les cautelarríssimes, que qualifica de “nou cop d'estat a la sobirania del Parlament” per “alterar la voluntat dels catalans”. En una declaració institucional després de reunir-se amb el president del Parlament, Roger Torrent; membres de la mesa, i els grups de Junts per Catalunya, ERC i la CUP, i després d'un consell executiu extraordinari, el cap de govern va reiterar que continua sent diputat i president de la Generalitat. Aquest últim punt està fora de dubte, ja que l'Estatut preveu que es necessiti ser diputat per accedir a la presidència, però no destituir un president si deixa de tenir escó. A més, la mateixa JEC ho deixa en mans de la cambra.

Torra disposa del suport de Torrent, que va piular que el reglament del Parlament no preveu “la inelegibilitat sobrevinguda” com a causa de pèrdua de la condició de diputat. “La JEC no és un òrgan competent per adoptar aquesta decisió. Acabo de parlar amb el president Torra per

El president Torra, reunit ahir a Palau amb el president del Parlament, membres de la mesa i representants de JxCat, ERC i la CUP ■ JOSEP LOSADA

confirmar-li que continua sent diputat”, va escriure.

Tres dies després de la investidura de Pedro Sánchez com a president del govern espanyol, la judicialització de la política va en augment. La notificació al Parlament de la inhabilitació per part de la Junta Provincial podria crear dificultats, de retruc, a la mesa i al president de la cambra si quan se celebri el pròxim ple, els dies 22 i 23, es comptabilitza el vot del diputat Torra.

En aquest context, Torrent va afirmar de manera rotunda que està en condicions de garantir que el president podrà votar, perquè “és diputat a tots els efectes”, però no va aven-

turar la seva posició si el Suprem n'acaba confirmant la inhabilitació. El republicà va insistir que defensarà els drets de tots els parlamentaris independentment de les conseqüències que això pugui tenir a títol personal. “No hi ha alternativa millor que defensar els drets del diputat Quim Torra, perquè és defensar el conjunt dels drets de tots els diputats; no tinc cap altra opció que fer-ho d'aquesta manera”, va assegurar Torrent, que va anunciar l'aprovació, dimarts vinent per part de la mesa, de la interposició d'un recurs davant de la sala tercera del Suprem contra l'acord de la JEC.

La segona institució del

país entén, d'acord amb els serveis jurídics del legislatiu, que es tracta d'un òrgan incompetent per adoptar una decisió com la inhabilitació, ja que no es compleix cap dels supòsits per treure l'escó a Torra recollits en el reglament. L'article 24 en preveu la retirada en cas de condemna ferma, escenari que de moment no es compleix.

“El Parlament ja va deixar clar en el ple del dia 4 que la JEC no és ningú per decidir qui perd o no l'acta de diputat. El president Torra continua sent diputat, perquè el va votar la gent. I prou”, va defensar el vicepresident de la cambra, Josep Costa. Dissabte passat, la majoria parla-

L'APUNT Líquid

Toni Dalmau

El sociòleg polonès Zygmunt Bauman, inventor del terme *modernitat líquida*, hauria gaudit de valent estudiant les successives tempestes i aiguats que es generen al voltant de la crisi catalana. Aquí –a Catalunya, a Espanya i ara també a Europa– no hi ha res que sigui sòlid. Cada decisió i contradecisió política o judicial tenen un punt de provisionalitat i d'incertesa. Hi interve-

nen tants poders, amb toga o sense, i hi ha tantes pressions que qualsevol espectador s'hi perd. Ahir vàrem saber, segons va comunicar el president del Parlament Europeu, David Sassoli, que Junqueras va ser eurodiputat des del 2 de juliol de 2019 fins al passat 3 de gener. Eurodiputat líquid, tan líquid com els vots dels seus electors o com l'autoritat del mateix Sassoli.

Llarena demana el suplicatori contra Puigdemont i Comín

- El jutge manté les euroordres, però queden congelades
- Reconeix la immunitat dels eurodiputats fora de l'Estat

Els eurodiputats Puigdemont i Comín, recollint les acreditacions ■ ACN

E. Bella
BARCELONA

Pablo Llarena va tornar ahir a escena per demanar el suplicatori al Parlament Europeu perquè retiri la immunitat de què disposen el president exiliat, Carles Puigdemont, i el seu conseller Toni Comín com a eurodiputats. El jutge del Tribunal Suprem manté les euroordres contra tots dos, però queden congelades *de facto* fins que l'eurocambra no aprovi el suplicatori, si és que ho fa. "Traduït: aixequin la immunitat perquè no l'estic respectant", va resumir l'advocat del president, Gonzalo Boye.

D'aquesta manera, Puigdemont i Comín no podran ser detinguts en lloc de la Unió Europea llevat de l'Estat espanyol, on continuen vigents les ordres de detenció. Per tant, dilluns podran acudir amb normalitat a la seu francesa del Parlament Europeu, a Estrasburg, per as-

La frase

“Traduït: aixequin la immunitat perquè no l'estic respectant”

Gonzalo Boye
ADVOCAT DE CARLES PUIGDEMONT

sistir al primer ple de l'any.

El magistrat reconeix la immunitat que els protegeix davant de "tota mesura de detenció" i "actuació judicial fora d'Espanya", però alerta que si trepitgen l'Estat les ordres d'arrest i ingress a la presó continuen tenint "viabilitat", al seu parer, sense necessitat de suplicatori, malgrat que el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) va reconèixer la immunitat d'Oriol Junqueras com a eurodiputat i, per extensió, la de Puigdemont i Comín, una immunitat de la qual també gaudirà l'exconsellera Clara Ponsatí, exiliada a Es-

còcia, en el moment en què esdevingui europarlamentària de resultes del *Brexit*, que tindrà lloc el dia 31 de gener.

En espera del suplicatori, Llarena ha demanat al jutge belga encarregat de les euroordres que en paralitzi la tramitació, cosa que ja va fer *motu proprio* en conèixer la resolució del TJUE sense esperar la justícia espanyola. En tot cas, Llarena argumenta que els presumptes delictes pels quals els perseguix no haurien prescrist en concloure la legislatura de l'eurocambra, que és de cinc anys, i adverteix que la immunitat podria ser instrumentalitzada per Puigdemont i Comín per eludir eventuais responsabilitats penals.

El procés d'un suplicatori no és immediat: podrien passar mesos fins que no es voti a la cambra. Serà un moment de màxima internacionalització del conflicte, ja que s'haurà de debatre. ■

mentària independentista va ratificar Torra. És per això que l'Assemblea Nacional Catalana, que va celebrar que el govern no reconegui els efectes de la decisió del Suprem, va reclamar ahir al Parlament que comenci els tràmits per garantir els drets de Torra en aplicació de la resolució aprovada pel ple.

Per la seva banda, el president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, va demanar unitat a l'independentisme davant de la decisió del Suprem. "Tan previsible com greu: un cop d'estat contra el màxim representant del poble de Catalunya. Autarquia judicial que ataca la democràcia. La millor res-

posta: més unitat estratègica que mai", va reclamar Cuixart des de la presó de Lledoners.

En concret, l'escrit que el president Torra va presentar ahir a la Junta Provincial de Barcelona demana

Torrent garanteix que el diputat Torra té tots els drets intactes

nava que no s'apliqués la inhabilitació fins que el Suprem no es pronunciï, per tal que no es vulneri el seu "dret a la tutela judicial efectiva", ja que executar ara l'acord li podria ocasionar "perju-

dicis d'impossible reparació, inclosa la vulneració de drets fonamentals".

La resolució de la JEC es va adoptar amb una forta divisió interna, set vots a favor i sis en contra, de membres que consideren que l'organisme no té potestat per retirar la condició de diputat a ningú. La JEC, a instàncies del PP, Ciutadans i el partit ultradretà Vox, li va aplicar el principi d'"inelegibilitat sobrevinguda" perquè el president ha estat condemnat per desobediència pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per no haver retirat la simbologia en defensa dels presos polítics dels edificis públics en període electoral. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Parlament manté l'escó a Torra i recorrerà al Suprem

Reitera que suspendre com a diputat el president no correspon a la JEC, sinó a la cambra i en cas de condemna ferma ■ Torra es reafirma com a diputat i president amb el suport del govern, JxCat, ERC i la CUP

El president del Parlament, Roger Torrent, compareixia ahir a la tarda a la sala de premsa de la cambra per explicar la posició institucional ■ ACN

Xavier Miró
BARCELONA

El Parlament de Catalunya manté els drets com a diputat al president Torra i presentarà dimarts recurs al Suprem contra la decisió de la Junta Electoral Central de retirar-li l'escó.

Després de saber-se, el matí d'ahir, que el Tribunal Suprem rebutjava la petició de Torra de suspendre cautelarment la decisió de la JEC, el president del Parlament, Roger Torrent, trucava al president de la Generalitat per informar-lo que la cambra li mantenia tots els drets inherents a l'acta de diputat perquè no reconeixia la

JEC com a òrgan competent per decidir una qüestió com aquesta i perquè entenia que la junta no respectava els requisits que estableix el reglament del Parlament per poder retirar l'acta a un diputat.

A la tarda, el president Torrent compareixia a la sala de premsa del Parlament per explicar la posició de la cambra. Deixant clar que el plantejament polític de la mesa coincideix aquest cop amb el dels serveis jurídics de la cambra, Torrent reafirmava els drets de Quim Torra com a diputat català perquè la seva situació no contravé cap dels tres requisits que el reglament cameral exigeix per reti-

“No és res més que un cop d'estat a la sobirania”

La negativa del Suprem a paralitzar la decisió de la JEC de privar-lo de l'escó de diputat va ser considerada ahir pel president Torra en la seva declaració com “un cop d'estat a la sobirania del Parlament de Catalunya i un intent d'alterar per vies irregulars la voluntat política dels catalans”. Torra també va reafirmar que el marc jurídic per escollir i destituir un president de la

rar-li l'escó: el diputat Torra no ha renunciat a l'escó, no s'ha extingit el seu mandat perquè la legislatura continua ni ha estat condemnat per sentència

Generalitat és el que formen el reglament del Parlament de Catalunya, la llei de la presidència de la Generalitat i el govern, a més de l'Estatut. Torra ho considera un altre episodi de la causa general contra l'independentisme i va exigir a les institucions de l'Estat que posin fi a la “repressió política”. Per la seva banda, el president Torrent va voler recordar que membres

ferma d'un tribunal –la seva inhabilitació pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) està pendent de ratificació pel Tribunal Suprem. En

de la JEC també consideren el Parlament la institució competent. Des de la presó, el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, va qualificar la decisió del Suprem de “tan previsible com greu”, la va considerar un “cop d'estat contra el màxim representant del poble de Catalunya” i va demanar a l'independentisme “més unitat estratègica que mai” per respondre-hi.

aquest sentit, tal com ja va expressar la cambra en les al·legacions a la JEC perquè desestimés els recursos contra Torra de Ciutadans, el PP i Vox, Torrent

reafirmava ahir que la causa d'“inelegibilitat sobrevinguda” que ha tingut en compte la JEC per suspendre Torra no està prevista en el reglament de la cambra –els serveis jurídics consideren que caldria la sentència ferma perquè es pogués aplicar. A més, Torrent recordava ahir que la JEC és un òrgan administratiu i no pas judicial i, per tant, no el considera “un òrgan competent per retirar l'acta de diputat a ningú”. De fet, els serveis jurídics ja van defensar que correspon al Parlament dirimir l'afectació d'una resolució judicial respecte de l'estatut d'un diputat. “El president Torra continua sent diputat del Parlament de Catalunya de ple dret, a tots els efectes”, concloïa Torrent abans d'anunciar que la mesa de la institució aprovarà dimarts presentar recurs a la Sala Tercera del Suprem contra la decisió de la JEC.

Torrent també va avançar que dilluns serà al ple del Parlament Europeu, on, a més de donar suport a la presa de possessió de l'escó al president Puigdemont i a l'exconseller Comín, es reunirà amb vicepresidents de la cambra europea per “compartir la situació que viu el Parlament de Catalunya”.

Al matí, després de saber-se que el Suprem rebutjava la seva petició, el president de la Generalitat, Quim Torra, convocava a Palau el president i la mesa del Parlament, a més dels grups parlamentaris de JxCat, ERC i la CUP. Posteriorment reunia el govern en consell executiu extraordinari i al migdia compareixia acompanyat dels consellers i els representants dels grups per fer una declaració institucional. “Soc diputat del Parlament i president de Catalunya”, reafirmava, tot afegint-hi que és la cambra catalana la representant de la sobirania i la que pot decidir qui perd la condició de diputat. ■

Les frases

“El reglament determina quines són les causes per les quals es pot perdre l'acta. No hi ha l'elegibilitat sobrevinguda”

“El president Torra continua sent diputat del Parlament de ple dret, a tots els efectes”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

“No reconeixem els efectes que pugui tenir aquesta resolució, que és un cop d'estat a la sobirania”

“Soc diputat del Parlament i president de Catalunya, tal com es va votar el dia 4 en sessió plenària”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“L'ANC exigeix al Parlament que apliqui la resolució que ratifica el diputat i president Torra”

Assemblea Nacional
Catalana

“En democràcia, cap poder de l'Estat pot arrabassar allò que els ciutadans han decidit a través de les urnes”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sassoli cedeix ara davant el Suprem i nega a Junqueras l'escó d'eurodiputat

Junqueras recorrerà a Luxemburg contra el nou vet de l'eurocambra ■ El socialista italià defensa que "està obligat" a adoptar la decisió de les autoritats espanyoles

Natàlia Segura Reventós

Brussel·les

L'eurocambra assumeix la interpretació del Tribunal Suprem sobre el mandat d'eurodiputat d'Oriol Junqueras i el veta definitivament. A última hora de la tarda, i malgrat que el seu gabinet havia assegurat que no es pronunciaria fins dilluns, el president de la institució va emetre un comunicat en què acceptava que el líder d'ERC havia deixat de ser eurodiputat el 3 de gener, ja que l'alt tribunal espanyol va ratificar la decisió de la JEC d'aquell dia.

"El Parlament Europeu està obligat a prendre nota sense dilatació de les decisions que tinguin caràcter definitiu de les autoritats judicials competents dels estats membres", va defensar el socialista italià, deixant clar que no pensa rebatre la judicatura espanyola. Així, Sassoli comunicà oficialment dilluns en l'obertura del ple que el mandat de Junqueras va començar el 2 de juliol del 2019, però que va "expirar" a principis de gener d'aquest any.

Substitut

És a dir, que per Sassoli els últims sis mesos Junqueras ha estat eurodiputat, encara que no hagi pogut exercir, i no podrà tanmateix assumir el seu mandat perquè ara ja ha estat condemnat. Per tant, es fa seva la interpretació que fa el Suprem de la sentència del TJUE. Per això, l'italià demanarà a l'Estat espanyol que "notifiqui amb celeritat" el "nom del

Les frases

"Quan es respon a una pregunta prejudicial, s'ha d'aplicar"

Comissió Europea

"El Parlament està obligat a prendre nota de les decisions de les autoritats judicials dels estats membres"

David Sassoli

PRESIDENT DEL PARLAMENT EUROPEU

seu substitut". L'exeurodiputat Jordi Solé és el següent de la llista. La decisió de Sassoli planteja el dubte de per què a principis d'aquesta setmana considerava que la sentència del TJUE permetia a Junqueras començar els tràmits per ser eurodiputat i que fins i tot li obrís un perfil propi al web institucional. Així, en la seva interpretació inicial no consideraven que el vet de la JEC fos rellevant i tampoc es van esperar a saber el criteri del Suprem abans de donar llum verd als tràmits parlamentaris del republicà.

Tornar a Luxemburg

Junqueras no es dona per vençut i pensa tornar a Luxemburg per guanyar el cas. La seva defensa va anunciar ahir que recorrerà contra el cop de porta de Sassoli amb una demanda contra el Parlament Europeu davant el Tribunal General de la UE, instància inferior al TJUE i a la qual es presenten les queixes sobre accions de les institucions europees.

La data

13.01.20

Dilluns reobre les sessions el Parlament Europeu. Hi seran Puigdemont i Comín, però no Junqueras.

03.01.20

La Junta Electoral Central va deixar sense escó Junqueras mitjançant una resolució.

És el mateix tipus de recurs que ja tenen interposats Carles Puigdemont i Toni Comín als tribunals europeus des de fa mig any i que encara Luxemburg no ha resolt ni hi ha data per fer-ho. Paradoxalment, seran ells dos i no el líder d'ERC els que es beneficiïn de la sentència europea pel cas de Junqueras estrenant-se com a eurodiputats dilluns que ve a Estrasburg.

Brussel·les observa

Mentrestant, Brussel·les es mirava al matí amb lupa el vet del Tribunal Suprem al mandat d'eurodiputat d'Oriol Junqueras. La Comissió Europea va anunciar ahir que està "estudiant" la situació legal, però no sense insistir en diverses ocasions que la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea que reconeixia la immunitat del líder d'ERC és "vinculant" per a l'Estat espanyol. En concret, l'executiu europeu va alertar que quan Luxemburg respon a una pregunta prejudicial els jutges estatals l'han

L'escó d'Oriol Junqueras al Parlament Europeu, al costat del de Diana Riba ■ ACN

Els Verds, Puigdemont i Comín

El grup dels Verds/ALE començarà a discutir la setmana que ve si admet els eurodiputats de JxCat Carles Puigdemont i Toni Comín. Tots dos van demanar fa mig any l'entrada a la coalició parlamentària verda, però ara que ocuparan el seu escó dilluns que ve ho hauran d'estudiar. Tanmateix, des de la direcció del grup no veuen clar que hi hagi una decisió aquella mateixa setmana.

Fonts de la cúpula directi-

va asseguren que han de valorar els avantatges i inconvenients d'acceptar els dos eurodiputats de Junts i avançar que el debat "comportarà temps". ERC ja va donar el vistiplau a la seva entrada al subgrup de l'Aliança Lliure Europea, però els socis ecologistes també han de dir-hi la seva sobre l'admissió en la cinquena família política de l'eurocambra, on també s'integra l'eurodiputat dels comuns, Ernest Urtasun.

"d'interpretar correctament" i "aplicar-la a la pràctica". Un recordatori significatiu tenint en compte les crítiques que

acusen el Suprem d'ignorar el TJUE.

Des de Brussel·les reconeixen que la sentència europea ha generat "qües-

tions legals complexes i noves", però deixaven en mans del Parlament Europeu determinar la posició. Per tant, si no hi ha sorpreses, l'executiu europeu enterrarà el polèmic cas un cop més.

A Junqueras només li quedarà confiar que Luxemburg comparteixi la seva interpretació del règim d'immunitat i digui que l'havien de deixar ocupar el càrrec per reparar el dany causat i/o vegi nul·la la condemna del *procés* dictada sense aixecar la protecció parlamentària. Així, l'afer torna al terreny judicial europeu on es jugarà una partida més en la batalla de l'independentisme als tribunals internacionals contra l'Estat espanyol. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La defensa recorrerà al Tribunal General de la UE

ERC, que confiava que Sassoli protegís l'escó de Junqueras, admet que el TJUE no hi pot fer res més i acudeix al segon esglaó ■ El jutjat de Manresa desestima al cap de poques hores un 'habeas corpus'

Òscar Palau
BARCELONA

Oriol Junqueras recorrerà contra la retirada del seu escó com a eurodiputat, comunicada ahir a la tarda pel president del Parlament Europeu, David Sassoli, al Tribunal General de la Unió Europea (TGUE), situat també a Luxemburg i que està just per sota del Tribunal de Justícia (TJUE), en el segon esglaó de l'estructura judicial europea. Així ho va anunciar ahir al vespre ERC en un comunicat on mostra la seva indignació per la rectificació i reclama a Sassoli "que expliqui obertament les pressions" que ha rebut per modificar el seu criteri sobre l'eurodiputat. ERC denuncia que el fet que no es tramitès un suplicatori per jutjar Junqueras, com fixa el TJUE en la seva sentència del 19 de desembre, el va sotmetre a una "situació d'indefensió", i exigeix que es faci efectiva perquè "no prevalguin els interessos d'un estat membre per sobre dels de la UE". Així mateix, assegura que "seguirà treballant en tots els fronts i esgotarà totes les vies" per garantir que es compleixi la resolució.

El seu advocat, Andreu van den Eynde, al matí ja havia admès que la possibilitat que el mateix europar-

Artur Junqueras, pare de l'exvicepresident, ahir al matí en sortir dels jutjats de Manresa ■ ACN

lament protegís la immunitat de Junqueras —o almenys que arran del dubte de la cambra s'iniciés un nou procediment davant del TJUE— era una de les últimes esperances que li quedaven per fer valdre la sentència del 19 de desembre, un cop el Suprem la va interpretar dijous de manera diametralment oposada a com ho havia fet dilluns l'eurocambra, per barrar-li el pas a l'escó i a la llibertat. Van den Eynde recorrerà ara directament contra la decisió de Sassoli al TGUE, després que hagués admès al matí que no existeix una "via tècnica" per reclamar al TJUE que

obligui el Suprem a aplicar la seva sentència. "Que després l'òrgan estatal no apliqui aquesta interpretació no legitima Luxemburg, perquè no el substitueix", explicava a Catalunya Ràdio, on indicava que l'única manera que veu ara és fer servir els arguments "en altres accions legals". "El TJUE no pot fer res ara en aquest procediment, més enllà d'al·lucinar; hem d'activar altres accions per fer que aquesta desobediència pugui tenir efectes", resumia. En aquest sentit, ja avançava que mirarà de "rendibilitzar" la nova astracanada de la justícia espanyola a l'hora

d'exposar que la condemna del judici al procés va ser il·legal. És a dir, quan el cas arribi al Tribunal dels Drets Humans d'Estrasburg, encara que el "coll d'ampolla" del Tribunal Constitucional ho retardi tot. "D'aquí a un any no hi serem", lamentava.

En tot cas, el canvi de criteri tanca una porta que ERC confiava que es mantindria oberta, almenys fins dilluns. En un escrit enviat ahir al migdia per l'eurodiputada Diana Riba a Sassoli, de fet, li havia reclamat que protegís la condició d'eurodiputat i la immunitat de Junqueras, i fins i tot l'instava a fer una

crida a les autoritats espanyoles perquè complissin el dictamen del TJUE. Riba denunciava que el Suprem basa la interlocutòria en una "interpretació inapropiada" de la sentència, donada en part per una "mala traducció" des del francès i l'anglès cap a una versió "menys clara" en castellà, que fa dir al tribunal espanyol que podia mantenir Junqueras en presó provisional mentre es resolva una eventual petició de suplicatori, quan en la versió original queda clar que se l'havia d'alliberar en aquest interval.

Sigui com sigui, una àmplia delegació d'ERC anirà

dilluns a Estrasburg per assistir a la primera sessió de Carles Puigdemont i Toni Comín al Parlament Europeu, encapçalada pel vicepresident, Pere Aragonès, i en què també viatjarà el president del Parlament, Roger Torrent, que com a tal va avançar ahir que aprofitarà per reunir-se amb representants de l'eurocambra i posar-los de nou sobre la taula la complicada situació de Junqueras, i en general del Parlament de Catalunya.

Van den Eynde ja s'havia resignat al matí que dilluns el seu client no podrà anar al ple. L'advocat assmia que veu "impensable" que Junqueras pugui acollir-se a un permís extraordinari, opció que havien indicat alguns experts i que se sol fer servir per a afers personals com ara anar al metge o a un funeral, perquè no li veia recorregut més enllà de la Jonquera. "Algú m'ho hauria d'explicar però ho veig molt complicat", descartava.

Al matí, això sí, es va fer un últim intent davant la jurisdicció interna, quan el seu pare, Artur Junqueras, i la seva dona, Neus Bramona, van presentar al jutjat de Manresa un *habeas corpus* pel que entenen que és una detenció il·legal. En la petició, els familiars consideraven que l'internament de l'exvicepresident atempta contra el "dret a la llibertat deambulatória i a la representació política", ja que la sentència del TJUE "implicava el seu dret a dirigir-se sense impediments al Parlament Europeu en llibertat". El jutge, però, ho va denegar al cap de poques hores, sense ni tan sols esgotar el termini d'un dia que li donava la llei. ■

Concerta visita a: info@bleconomistes.com

Economistes, S.L.P.
30 anys d'experiència

- Fiscal
- Autònoms
- Hisenda
- Constitució de societats
- Comptable
- Renda
- Laboral

C/ Barcelona, 12-14, 2n 2a – 08301 Mataró – Tel. 937 551 455 - www.bleconomistes.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Denuncien a la Comissió Europea la politització del sistema judicial espanyol

■ Pirates aprofita una nova directiva per exigir la “intervenció” del CGPJ per haver estat nomenat per polítics ■ Avisen que acudirán al TJUE si no se’ls fa cas

Òscar Palau
BARCELONA

Nou front obert contra la justícia espanyola. Pirates de Catalunya va presentar ahir una denúncia a la Comissió Europea contra l'Estat espanyol pel seu polititzat procediment d'elecció del Consell General del Poder Judicial, l'òrgan de govern dels jutges –i, per extensió, de tot el sistema, inclosos magistrats i secretaris judicials–, i també de la Junta Electoral Central. Els denunciants, que han incorporat a última hora com a exemple de les males pràctiques la interlocutòria del Tribunal Suprem que desafia el Tribunal de Justícia de la UE i nega a Oriol Junqueras la seva immunitat com a eurodiputat, s'emparen en la nova directiva comunitària 2019/1937 de protecció de les persones que informen sobre infraccions del dret de la Unió, que va entrar en vigor tot just al desembre i que també consagra que correspon a la Comissió –en aquest cas al comissari de Justícia– el deure de garantir els drets dels ciutadans de tots els estats membres, en particular a la tutela judicial efectiva i a un jutge imparcial. “No hi pot haver jutges designats per òrgans polítics”, resumia ahir l'advocat Josep Jover. Serà de fet la primera denúncia contra una justícia d'un estat membre que s'empara en aquesta nova normativa.

Els denunciants reclamen al govern de la UE que obri un procediment d'infracció contra l'Estat, i insten com a “mesura provisionalíssima” la “intervenció immediata” del CGPJ per la Comissió, pel “risc per a la seguretat jurídica” que comporta la situació actual i els “milionaris perjudicis econòmics” que se'n poden derivar. Igualment, els Pirates

Josep Jover i Francisco Garrobo, de Pirates, ahir davant de la seu de la CE a Barcelona ■ Ò.P.J.

La frase

“Les institucions de la UE s'han de preocupar de protegir el ciutadà de la vulneració de la legislació europea pels estats”

Denúncia de Pirates a la CE

li reclamen que traslladi l'afer al TJUE si l'Estat no soluciona “d'immediat” les irregularitats denunciades, per la qual cosa consideren que el govern espanyol ja s'hauria de comprometre a impulsar una iniciativa legislativa per canviar el nomenament del poder judicial. En tot cas, ja avisen que seran ells mateixos els que, si no han rebut cap resposta en el termini de dos mesos, interposaran un procediment “per omissió” davant del Tribunal de Luxemburg.

La denúncia també es fonamenta en diversos in-

formes d'avaluació recents del Grup d'Estats contra la Corrupció del Consell d'Europa (Greco), que han lamentat que els últims anys s'hagi “perdut l'oportunitat de solucionar” la politització de la judicatura espanyola, que considera el seu “taló d'Aquil·les”, i ha recordat que la creació de consells del poder judicial “té per objectiu, en general, garantir millor la seva independència, en aparença i en la pràctica”, i en canvi a l'Estat el resultat “continua sent el contrari”. “Any rere any, han fet oïdes sordes a les recomanacions del Greco dirigides a desmantellar el control ideològic i polític del CGPJ”, lamenten en la denúncia; en què també consideren que l'Estat espanyol és “notòriament rebel” tant amb les sentències del TJUE com amb els drets reconeguts als seus ciutadans en els tractats, i apunten específicament contra el

CGPJ i contra la JEC, que ha “esdevingut de cop jutjat, sense ser-ho”, i que amb la seva actuació podria estar incorrent en pràctiques “susceptibles de corrupció”. Els denunciants constaten que, tret de Polònia, en tots els països de la UE el poder judicial és del tot independent.

Èxits pel Tsunami i l'1-O

Una denúncia de Pirates a la Comissió Europea, que continua el seu curs, ja va aconseguir fa uns mesos que de manera cautelar es deixés de blocar l'aplicació del Tsunami Democràtic des de servidors estrangers, amb l'excusa que estava emparant activitats terroristes, com pretenia la Guàrdia Civil. Pirates ja va aconseguir també duplicar des de l'estranger webs de la Generalitat que havien estat bloquejats per l'1-O, per la qual cosa se'ls va obrir un procediment judicial que s'ha acabat arxivant. ■

Marcel Mauri, vicepresident d'Òmnium Cultural, en el moment de llegir ahir el manifest ■ ACN

Òmnium, contra la justícia “delirant” pel cas de Torra

■ L'entitat celebra la seva assemblea fent costat al president ■ Crida els partits a reaccionar de forma unitària

J.P.
BARCELONA

Òmnium Cultural va reunir ahir els seus socis en una assemblea multitudinària celebrada a l'Aliança del Poblenou, una vegada més sota el signe de l'absència forçada del seu president, Jordi Cuixart, i amb un clar missatge polític de suport al president de la Generalitat, Quim Torra, i en contra de l'actuació de la justícia espanyola.

El vicepresident de l'entitat, Marcel Mauri, va ser l'encarregat de llegir un comunicat redactat a cavall de les notícies que es van anar produint al llarg del dia d'ahir, totes elles en la línia d'ajustar encara més el cinturó de la represió contra els líders independentistes, i en el qual va destacar un atac directe al Tribunal Suprem, l'actuació del qual es va qualificar de “delirant”.

Amb tota la junta directiva de l'entitat fent-li costat, Mauri va refermar una vegada més el compromís d'Òmnium amb les institucions catalanes i va subratllar que és “imprescindible” blindar la figura del president de la Generali-

tat. Per aquest motiu va celebrar la reacció unitària que van tenir ahir els partits polítics després de saber que el Tribunal Suprem donava per bona la resolució de la Junta Electoral Central de suspendre el diputat Torra.

El manifest llegit per Mauri també és un toc d'atenció al nou govern de Pedro Sánchez sorgit gràcies al suport d'ERC. Com un avís per a navegants cal llegir el paràgraf del manifest on des d'Òmnium es recorda a Sánchez que “haurà de demostrar que vol estar dins la legalitat internacional, perquè fins ara demostra que no ho ha fet”, en relació amb la sentència europea que dona la raó a Oriol Junqueras per aconseguir ser diputat al Parlament Europeu.

Des d'Òmnium també es retreu al president del govern espanyol que hagi tornat a confiar el Ministeri de l'Interior a Fernando Grande-Marlaska, de qui es recorda que és un dels impulsors del fals relat de terrorisme contra els CDR. En fer aquesta referència, la platea de l'Aliança va aplaudir els dos membres dels CDR que van sortir ahir de la presó. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Audiència Nacional dicta llibertat per als últims CDR

■ El jutge imposa fiances de 30.000 i 15.000 euros per als dos detinguts, que ahir a la nit van deixar la presó de Soto del Real ■ Al desembre ja van sortir els altres cinc encausats per l'operació Judes

Redacció
BARCELONA

L'Audiència Nacional ha decidit deixar en llibertat sota fiança de 30.000 i 15.000 euros els dos últims membres dels CDR empresonats per terrorisme, Jordi Ros i Germinal Tomàs. Al desembre ja van sortir els altres cinc detinguts per l'operació Judes. El jutge instructor del cas, Manuel García Castellón, estima parcialment la petició de posada en llibertat de les defenses i justifica el canvi de mesures cautelars per la "situació personal d'arrelament" de Ros i Tomàs.

Així, el magistrat ha tingut en compte les peticions de les defenses que al·legaven que, en el seu cas, es donaven les mateixes circumstàncies que van fer que la sala penal de l'Audiència Nacional ordenés la llibertat sota fiança per als altres cinc acusats de pertinença a organització terrorista, estralls en grau de conspiració i fabricació i tinença d'explosius.

Per prendre aquesta decisió, García Castellón estima l'arrelament familiar, laboral i social de tots dos, i també la situació en què està la investigació. A més, considera que amb les mesures cautelars que hauran d'acatar en sortir

Una de les manifestacions a la plaça del Rei de Sabadell per reclamar l'alliberament dels membres dels CDR i els presos ■ ACN

La xifra

9

vanser els detinguts per la Guàrdia Civil en l'operació Judes, dels quals set van ingressar a la presó per terrorisme.

de la presó queda disminuït el risc de fugida. Ahir, poc abans de les 9 de la nit, van sortir de Soto del Real i a partir d'ara hauran de complir mesures cautelars com la retirada del passaport, la prohibició de

La data

23.09.19

Es van portar a terme les detencions dels membres del CRD, quatre d'ells eren veïns de Sabadell.

sortir de l'Estat o compareixences setmanals al jutjat de guàrdia més proper al seu domicili.

En la interlocutòria, el jutge instructor manté que tots dos formaven part del "nucli productor"

de l'ERT (Equip de Resposta Tàctica). Segons fa constar el magistrat, la investigació acredita la participació de Tomàs en "la manipulació, confecció i preparació de substàncies amb la finalitat de ser convertides en compostos explosius i incendiàries". I a més, segons relata el jutge, "seria una peça clau en l'èxit del pla delictiu". Pel que fa a Ros, segons la investigació, té un "paper rellevant en la confecció d'artefactes explosius i en la coordinació amb la resta de membres del denominat ERT".

L'operació Judes es va fer el 23 de setembre, abans de la sentència del procés i es va tancar amb la detenció de nou persones –set de les quals van ingressar a la presó–, acusades de terrorisme.

Alerta Solidària, el col·lectiu que s'ocupa de la seva defensa, va afanyar-se a reclamar un cop més l'arxivament de la causa per als nou detinguts. També va fer una crida a la ciutadania per recollir els diners per pagar les fiances i que els dos detinguts poguessin sortir de la presó. ■

El Tribunal de Comptes també cita Jové i Ginesta

El Tribunal de Comptes ha afegit Josep Maria Jové, exsecretari general de Vicepresidència, i el secretari general de Treball, Afers Socials i Família, Josep Ginesta, en la investigació de les despeses de l'1-O i els ha citat per al 28 de gener, igual que la resta de 27 investigats, entre els quals hi ha tots els ex-carrecs públics condemnats pel Suprem, Carles Puigdemont i Toni Comín. Cap d'ells ha de comparèixer personalment. ■ REDACCIÓ

El TSJC desestima el recurs del batlle d'Agramunt

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha desestimat el recurs presentat pel diputat d'ERC i alcalde d'Agramunt, Bernat Solé, pel procediment obert per un suposat delictes de desobediència per la celebració de l'1-O. L'alt tribunal creu que hi ha "bastants" indicis que "permeten afirmar" que Solé va desatendre la prohibició del TC del 7 de setembre del 2017 que suspenia el referèndum. ■ REDACCIÓ

Citen una desena d'investigats pels talls a la Jonquera

La Guàrdia Civil de Girona ha citat a declarar la setmana que ve com a investigades una desena de persones pels talls de trànsit en un tram de l'autopista AP-7 a la Jonquera. L'acció va ser convocada pel Tsunami Democràtic els dies 11 i 12 de novembre passat en el marc de les protestes per la sentència del procés. Els citats estan acusats dels delictes de desordres públics, danys i contra la seguretat del trànsit. ■ REDACCIÓ

Pessebre Vivent dels Prats de Rei

REPRESENTACIONS

Dies 26 i 29 de desembre de 2019 i 1, 6 i 12 de gener de 2020
a 2/4 de 7 de la tarda.

(venda d'entrades a partir de les 6 fins a completar l'aforament)

Venda anticipada d'entrades al web www.acrsigarra.cat/pessebreprats

Organitza AGRUPACIÓ CULTURAL I RECREATIVA SIGARRA

pessebreprats@gmail.com

686 169 781 / 639 126 455

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTATEls
ministres
espanyols

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

	VICEPRESIDENTA PRIMERA Carmen Calvo	VICEPRESIDENT D'AFERS SOCIALS Pablo Iglesias	VICEPRESIDENTA D'ECONOMIA Nadia Calviño	VICEPRESIDENTA DE TRANSICIÓ ECOLÒGICA Teresa Ribera	PORTAVEU I HISENDA M. Jesús Montero	IGUALTAT Irene Montero	
AFERS ESTRANGERS Arantxa González Laya	DEFENSA Margarita Robles	INTERIOR Fernando Grande-Marlaska	TREBALL Yolanda Díaz	SEGURETAT SOCIAL José Luis Escrivá	CONSUM Alberto Garzón	TRANSPORTS José Luis Ábalos	INDÚSTRIA Reyes Maroto
AGRICULTURA I PESCA Luis Planas	EDUCACIÓ Isabel Celaá	CIÈNCIA Pedro Duque	UNIVERSITATS Manuel Castells	SANITAT Salvador Illa	POLÍTICA TERRITORIAL per designar	JUSTÍCIA per designar	CULTURA per designar

Illa pren el llegat de Lluch a Sanitat i Laya va a Exteriors

■ El secretari d'organització del PSC serà la quota catalana de Sánchez juntament amb el sociòleg Castells a Universitats ■ La jurista basca relleva Borrell a la diplomàcia en ple foc encreuat judicial amb la UE

David Portabella
MADRID

Fidel al manament vigent des de la investidura de no tenir pressa els dies senars i tenir pressa els dies parells, el mateix Pedro Sánchez que el 7 de gener es retirava a pensar noms del govern va continuar ahir –10 de gener, parell– amb el degoteig dels futurs ministres i va desvelar qui encarnarà la quota del PSC en el primer Consell de Ministres de coalició des de la Segona República. L'elegit és Salvador Illa, el secretari d'organització del PSC i mà dreta de Miquel Iceta, que rep una

cartera carregada de simbolisme com és la de Sanitat, perquè recollirà el llegat d'Ernest Lluch, artífex de la universalització quan en va ser titular, del 1982 al 1986. Qui ja no parlarà en català és el cap de la diplomàcia espanyola: la plaça vacant de Josep Borrell serà ocupada per la jurista basca Arancha González Laya, pensant en el foc encreuat judicial que Madrid té amb la UE.

El Ministeri de Sanitat va tenir la catalana Dolors Montserrat com a titular del 2016 al 2018, però des del llegat d'Ernest Lluch, a finals dels anys vuitanta, cap socialista català n'ha-

via tornat a ser el titular. Qui aviat va ser conscient del simbolisme va ser Miquel Iceta, primer secretari del PSC, que airejava a Twitter tant el salt d'Illa a Madrid com el regal que li havia fet: el llibre *La construcción de un éxito. Así se hizo nuestra sanidad pública*, de Juli de Nadal.

Vacant de Batet i Borrell
Amb el salt de Meritxell Batet al Congrés com a presidenta de la cambra el maig del 2019 i amb la marxa de Borrell a la UE com a alt comissionat per a la Política Exterior, el PSC no tenia cap seient en el Consell de Ministres. Illa

va deixar caure aquests dies que hi esperava "algun ministre" del PSC i que no creia que l'elegit fos ell, i ahir es va confirmar l'encert en el seu auguri i el desencert en la modèstia. Alcalde de la seva ciutat, la Roca del Vallès, del 1995 al 2005, i més tard director general d'Infraestructures de la conselleria de Justícia amb José Montilla, Illa ha estat un negociador clau en l'acord amb ERC que ha permès la investidura de Sánchez amb l'abstenció republicana. Així que un arquitecte de la taula de governs seirà al Consell de Ministres. Serà la quota catalana de Sán-

chez –en espera d'esvaïr les incògnites pendents a Justícia, Política Territorial i Cultura–, juntament amb el sociòleg Manuel Castells (Universitats), aquest per l'òrbita dels comuns.

En l'allau de filtracions de noms en què ha convertit la formació de govern, a Sánchez només li queden tres buits: qui agafarà Política Territorial –vacant des de l'adeu de Batet–, qui serà ministre de Justícia un cop ja ha dit a Dolors Delgado que no repetirà i qui rebrà Cultura després que José Guirao també hagi caigut en desgràcia. Amb un horitzó marcat pel futur dels presos

polítics i amb una fiscalia que desafia tant l'advocacia com la justícia europea, qui ocupi Justícia serà escrutat amb lupa. Delgado no ha controlat els ressorts judicials tot i provenir de l'Audiència Nacional i, a més, unes escoltes la van retratar en conversa amistosa amb el polèmic comissari José Villarejo tot insultant Fernando Grande-Marlaska amb termes homòfobs com ara "maricón" i "nenaza".

Escrivá: Seguretat Social
Un dels fitxatges és el prestigiós economista José Luis Escrivá, sorgit del servei d'estudis del BBVA i ara responsable de l'Autoritat Fiscal Independent (Airef), que serà el ministre de Seguretat Social. Sánchez enrola al govern els seus puntals: José Luis Ábalos (Transports), María Jesús Montero (Hisenda), Margarita Robles (Defensa) i Marlaska (Interior), i perd Magdalena Valerio a Treball per l'escissió: Treball per a Yolanda Díaz (Podem) i Seguretat Social per a Escrivá. ■

Inflació de 'vices' i ministeris fins a superar els vint d'Adolfo Suárez

Les claus

DAVID PORTABELLA

El Consell de Ministres no té un límit de cadires: si en els de Mariano Rajoy (des del 2011 fins al 2018) hi seien tretze ministres, en els d'Adolfo Suárez i en els de Leopoldo Calvo-Sotelo n'hi havia vint. El primer govern de coalició que Madrid veu des de

la Segona República desafiarà l'*overbooking* de la taula ministerial i superarà el nombre de cadires dels de la UCD.

Tres 'vices' i Iglesias

■ Per a Pablo Iglesias –segur que havia pactat ser vicepresident segon amb Carmen Calvo (vicepresidenta primera) i Nadia Calviño (vicepresidenta

Salvador Illa, número dos del PSC i nou ministre de Sanitat ■ ACN

tercera)–, descobrir una quarta vicepresidència per a Teresa Ribera ha estat un disgust. Per sota d'ells, hi ha una inflació de carteres pel fet de trossejar ministeris i vestir secretaries d'estat com a carteres: Ábalos (Transports), María Jesús Montero (Hisenda i portaveu), Isabel Celaá (Educció), Irene Montero (Igualtat), Margarita

Robles (Defensa), Fernando Grande-Marlaska (Interior), Arancha González Laya (Afers Estrangers), Yolanda Díaz (Treball), José Luis Escrivá (Seguretat Social), Alberto Garzón (Consum), Reyes Maroto (Indústria), Luis Planas (Agricultura), Pedro Duque (Ciència) i Manuel Castells (Universitats). I en falten.

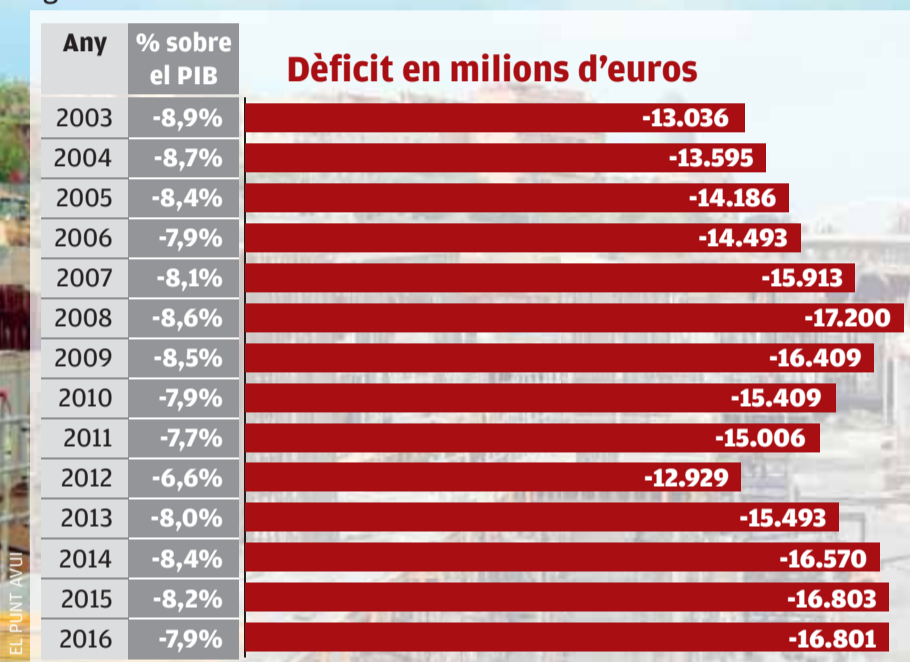
VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El dèficit fiscal amb l'Estat ja supera els 16.800 milions

■ Segons el mètode del flux monetari, el 2015 i el 2016 es van registrar els volums més alts des del 2008 ■ Si bé l'aportació concorda amb el pes del PIB català, les percepcions són sis punts inferiors

Evolució del dèficit fiscal de Catalunya

Segons el flux monetari

Font: Departament de la Vicepresidència i l'Economia i Hisenda / ACN

M. Moreno
BARCELONA

El dèficit fiscal de Catalunya amb el sector públic central de l'Estat, incloent-hi tots els seus ens i la Seguretat Social, va superar els 16.800 milions anuals en els exercicis 2015 i 2016. En valors absoluts, el saldo negatiu dels darrers dos exercicis analitzats, (respectivament, 16.803 milions i 16.801 milions) és el més alt de la sèrie històrica després dels

17.200 milions registrats el 2008. Així ho va comunicar ahir el Departament de Vicepresidència, Economia i Hisenda, a partir de la darrera actualització de la balança fiscal que elabora la direcció general de Presupostos de la Generalitat. Aquestes dades són importants perquè s'inclouran en l'informe econòmic i financer que acompanya el projecte de pressupost de la Generalitat per al 2020.

L'evolució dels últims

anys d'aquest saldo negatiu de la balança fiscal amb l'Estat, és a dir, la diferència entre la despesa que aquest efectua a Catalunya i els ingressos que hi obté per finançar la despesa pública, mostra una corba ascendent, amb petits retrocessos [vegeu el gràfic], però que en els últims anys estudiats es manté pràcticament estable, amb diferències molt petites.

Convé matisar que les balances fiscals es poden calcular segons diferents

mètodes. Els responsables econòmics del govern català consideren que el del flux monetari, que reflecteix la despesa efectiva que el sector públic espanyol fa a Catalunya, és el més adient per reflectir-ne l'impacte econòmic, i es descarta l'anomenat de la incidència càrrega benefici, que funciona amb estimacions. Per exemple, la despesa del salari dels funcionaris estatals que viuen a Madrid, amb el mètode del flux monetari s'assignaria

a la capital de l'Estat, mentre que amb el de la càrrega-benefici es considera que, com que aquesta funció pública dona servei a tot l'Estat, es tracta d'una despesa que cal repartir entre totes les comunitats autònomes d'acord amb la seva població.

Així doncs, segons el càlcul del flux monetari, el dèficit el dèficit fiscal de Catalunya del 2015 va equivaldre a un 8,2% del PIB català. Aquell any, el Principat va aportar el 18,9% del to-

tal d'ingressos del sector públic central i en va rebre el 13,2% de la despesa. L'any 2016 el dèficit va ser d'un 7,9% del PIB, amb una aportació del 19,2% dels ingressos a canvi de rebre un 13,5% de la despesa. En tots dos casos, es constata que els ingressos aportats per Catalunya tenen un pes semblant al pes del PIB català dins del conjunt de l'Estat, mentre que la despesa que en retorna queda gairebé sis punts per sota d'aquesta ponderació.

A més, segons els tècnics del departament, si s'exclouen les operacions de la Seguretat Social, que no són despeses discrecionals —el pagament de les pensions i els subsidis d'atur, per exemple, no de-

La xifra

8,2

per cent del PIB català va ser el percentatge al qual va equivaldre el dèficit fiscal de l'any 2015.

penen de decisions arbitràries, sinó que són drets adquirits pels ciutadans i s'apliquen per llei a tot arreu igual—, el diferencial entre el pes dels ingressos aportats i les despeses rebudes s'incrementa substancialment. En el cas del flux monetari, els ingressos aportats per Catalunya sense incloure la Seguretat Social continuen representant un pes similar al del PIB (19%), però el pes percentual de la despesa rebuda se situa en un 8,1% el 2015 i el 8,6% el 2016, amb un diferencial negatiu de més de 10 punts. ■

PISCINES

Experts en la química de l'aigua

93 762 57 34

C/ Garbí, 55 (ctra. N-II)
Av. Tarongers, 19 (local)

08397 PINEDA DE MAR (Barcelona)

www.piscinasjg.com - info@piscinasjg.com

CONSTRUCCIÓ
MANTENIMENT (particulars i comunitats)
AUTOMATITZACIÓ
REHABILITACIÓ INTEGRAL
REVISIONS PERIÒDIQUES

ASSESSORAMENT TÈCNIC I QUÍMIC
ANALÍTiques COMPLETES
RECUPERACIÓ D'AIGÜES VERDES
POSADES A PUNT
NETEGES PUNTUALS

VENDA DE PRODUCTES I ACCESSORIS
TOTA MENA DE RECANVIS
CLORACIÓ SALINA
DOSIFICACIÓ AUTOMÀTICA
SERVEI TÈCNIC PROFESSIONAL